

pisov nego tistih, koje on narekuje in to je „Slovenski Gospodar“, posebno pa še prisiljeni „Naš Dom“. Kdor bo tistega bral, pridobil si bo na Ogrizekov uč blagor, modrost, srečo in žegen in večno življenje, po svetniških časnikih pa pride v pogubo, menda že v pekel, ker o tem ve on veliko povedati... Ogrizek, nehaj, drugače bo jo!

Farani.

Dobrana. Dragi Stajerc! Poročamo ti neki slučaj, kateri se našim klerikalcem pravcati čudež zdi. V predzadnji številki poročali smo, da ni dal kaplan Schreiner blagoslova dvema moškim in zdaj se pa klerikalcem zdi, da so moški se v ženske spremeni, kar pa seveda se ne more zgorditi. Naj že bo kakorkoli, res pa je, trikrat res, da kaplan ni dal blagoslova tudi dvema ženskoma, ki so klečali pred Strasserjevo prodajalno. In res je tudi, da ne da kaplan, blagoslova niti moškim niti ženskam, ki so na prednega mišenja. Tako je tudi na Veliko soboto bilo, ko je šel kaplan na Gorico na spoved in dokler ni video to suho kaplanče, da smo tudi tukaj na tem lepem kraju na Gorici naprednjaki in dokler smo trobili v njegov pravško-farški rog, da do tedaj nam je dal vsem blagoslov; naj smo bili blizu alidaleč, videl nas je. Ali kako je bilo pa zdaj. On zna, da tudi tebe, dragi Stajerc radi beremo, zato pa ne pogleda nikogar ako kje kdo kleči. Tako je bilo tudi zdaj. Samec je peljal kaplana na svoj dom, in je šel z njim pod nekim gričkom; na gričku kakih 50 korakov višje klečalo nas je deset ljudi pet moških in pet žensk, pogledal nas je, ali kakor bi ga veter zasuknil, obrnil se je in šel dalje, ne da bi nas bil blagoslov. Zadnjič je enkrat g. župnik v pridigi omenil, da to ni mogoče da bi človek kar okoli ziral in gledal, kje kdo kleči, pa bi se spotaknil in padel. Mi pa svetujemo gospodoma, naj le druge bolj pod noge gledata da se kje kam drugam ne zagledata in padeta, to je pač bolj nevarno. Tedaj pa kadar grejo na spoved in ne-sejo Najsvetejše, pač lahko bolj gledajo okoli, kajti zdaj ni snega, še manj pa ledu da bi bilo nevarno in torej ni tisti vzrok da bi nas ne bil videl. Ali je Kristus samo za klerikalce trpel im umrl, ali tudi za nas?? To pa lahko pred sodnijo dokažemo, da kaplan ne da blagoslova „Stajerčevim“ pristašem. Le tožite nas, mi vam bodemo že dokazali, ako nas niste videli. Toliko za danes.

Eden narodnik,

Rošpoh pri Kamnici-Maribor. Naš župnik Wolf je kakor po navadi tudi velikonočna jedila žegnal. Mi vbogi viničarji, ki družega nismo kakor celo leto delo, glad in post, smo se tudi udeležili. Potem seveda treba plačati! Poprej smo plačali 3–4 krajcarje za eno korbo, zdaj pa je fajmošter za svoje težko delo sam zahteval od vsake korbe 20 vin. Čudno! Od nas revnih viničarov in tudi posestnikov, ki nimamo nič in nič, se zahteva toliko! V Veliki noč smo se predprnili, enkrat kaj boljšega vžiti, enkrat na leto meso za našo deco, kakor ga ima far vsak dan. Pač res: vsmiljenje se nam pridigne, ali farji ga najmanje imajo. Za druge stvari se brigajo, za cerkvene pa ne. In ni čuda, da so i naše cerkve vedno bolj prazne. V mojih mladih letih je bilo to vse drugače! Tedaj smo imeli duhovnike, ki niso le lepo pridigovali, temveč tudi krščansko živelj. Pri cerkvi so iz molitvenikov molili, zdaj pa čitajo raje klerikalne cajtunge. Zdaj jim je politika prva stvar! Ali ne delajo grozno z nami? Farji imajo mastne dohodke, zdaj se jim je še placa za več milijonov zvihala, od nas pa zahtevajo še vedno več. 10 kr. od vsacega posameznika za „delo“ zahtevati, ki traja par minut, to je preveč. Mi viničarji moramo od ranega jutra do poznega večera delati za 16 kr!!! Vi pa za te krajcarje niti „dominus vobiscum“ ne izrečete! Kdaj bode boljše?

Viničar.

Iz Kapele pri Brežicah. Sprejeli smo sledeče: V smislu § 19. tisk. zak. zahteva podpisani župni urad, da sprejmeste sledeči popravek z ozirom na Vaš dopis „Iz Kapele pri Brežicah“ v štev. 15 z dne 14./4. 1907: 1. Ni res, da bi bil župnik Preskar ljudem žalostne velikonočne praznike preskrbel, res je, da je storil vse kar zahteva cerkvena slovesnost. 2. Ni res, da je župnik ljudi za pisanke opsoval, res pa je, da ni nikogar opsoval, temveč oznanjeval božjo besedo. 3. Ni res da bi bil koga

imel za brezverca, ker čita slabe časnike n. pr. Štajerca, res pa je, da ni „Štajerca“ nikdar imenoval na prižnici. 4. Ni res da bi bil župnik rohnel, da človeku, ki bere Štajerca“ spoved in sv. maša nič ne pomagata, res pa je, da nikdar ni rohmel in tudi ni ničesar takega pravil. 5. Ni res, da je župniku Preskarju le tisti dober kristjan, ki se navdušuje za dr. Benkoviča, res pa je, da je njemu le tisti dober kristjan, ki spolnjuje božje in cerkvene zapovedi. Župni urad v Kapelih, dne 22. aprila 1907. — Karol Presker župnik.

St. Vid nad Valdekom. Preteklo nedeljo smo imeli shod v St. Ilju pod Turjakom. Prišel je farški kandidat profesor Robič. Udeležili smo se shoda tudi mi iz St. Vida. Nekateri podrepniki kakor Turbakum se že bahajo, da mora farška stranka zmagati. No, črnuhi, le počakajte! Eden cerkvenih klučarjev ima svojo hčerko v službi pri Fricu Repoluskemu v vidiš tega strašnega klerikalca vedno v farovžu; tam dobiva pač kak „trunk“. No, ako misli Repolusk, da bode dobil ljudstvo na svoje limanice, potem se bode pač opekel kakor pri občinskih volitvah. V naši občini ne dobijo klerikalci čez 10 glasov. Prignal bode Fric par podrepnikov, ali gledali bodo pod noge, ker jih je sram. Pijani kljukec naj torej le vpije da bodo zmagali črnuhi, saj ima i on le eno dušo in le en glas. Zdaj ne bode šlo, da bi za Frica glasove fehtarili, kakor takrat, ko si trkal vsem prav dobro znanih vzkrov pozno v noč, skovikale so okrog svetišča sove, frfotali so netopirje in dremalo se je že gostom. Sicer pa ne smatra kandidature tovarnarja Murse nične za resno in bodovali na dan odločitve kakor skala vsi za našega z nam ďutečega, spoštovanega in povsod čisljenega gospoda Franceta Senekowitscha v Leitersbergu.

Od Velike nedelje. Ker sem že star možak, sem prestal marsikatero skušajo. Blagovoli dragi „Stajerc“ sprejeti sledete vrstice. Pred par leti sem bil grozno zaljubljen v časnik „Slov. Gospodar“. Misli sem da je sveto vse, kar duhoven priporoča. Sprevidel sem, hvala Bogu, da je smrdljivo in nesrečno kmetu taki časnik katerega vsljuje kak črnosukne. Dragi „Stajerc“, črez tebe sem si res brusil jezik, ter te hotel uničiti in to po načelu duhovščine, ker sem bil njih zvesti kompagnist. Sprevidel sem pa poznej, da ljubiš v resnici kmetu in sovražiš vse hudo ter sem postal tvoj prijatelj in ostanem, dokler naj ljubi Bog živi. Tukaj pri Vel. nedelji v občini Trgovišču imamo tudi takega ptička, kateri te dragi „Stajerc“ krščuje za „giftno kroto“, ter zija na široko. Kakor bi ga krmil Mariborski „Filpos“ z loparam, ker „Filpos“ kaj rad prebira, ter pravi ljudem kako lepo „podučuje“. Ljubi Franci Kandrič, kaj takega pravi kaplanu Ozvatiču, ker vidva sta eneko staro, enako premlada, enako trobentata, enaka tovariša, ne agitatoria za Hofrata Ploja katerega nam Slov. Gospodar“ vsljuje za državnega poslaneca. O Bog, usmili se nas, ubogih kmetov. Kaj bi rekli naši potomci, ako bi mi volili hofrata Ploja kaj bi mislimi mi, kako bi nas zastopal v državnem zboru zanaprej, ker nam ni dosedaj kot poslanec nič pomagal. Takega, ki se loči od svoje žene, ki ima maslo na glavi bi naj mi za državnega poslanca volili?! Ne, in trikrat ne, na večne čase ne, ne bomo ga nikdar volili! Kaj misliš „Slov. Gospodar“ in ti duhovščina ki vsljuje Ploja, da smo mi kmeti kake opice. Vsak svetnik ima ksebi obrnjene roke, vsak fajmošter jih rivilje v žep nekteri bi še celo Kristusa iz Kriza v žep potisnil ako bi imel le količajk pozlačene nohte. Vsak stan ima k sebi obrnjene, le ubogi kmet naj bi držal svoje žuljeve roke od sebe tako, kakor krt v zemlji. Ploj, kot in kako je zvami, akoravno smo velikokrat bili ponesrečeni in potrebeni državne podpore, ko slepi pogleda. Ako pa je potreboval kaki fajmošter za svojo kuharco kteri desetak, mu je šel Ploj takoj na roko svojim pajdašom Korešcem. Ostani hofrat Ploj pri svojem poslovanju in Dr. Korošec ravno tako, mi pa mo si izvolili dne 14. maja moža iz svoje sredine, našega domaćina, našega pravega prijatelja, katerega nam priporoča naš kmetški list „Stajerc“ in ta je g. Josef Ornig kateremu slobodno zaupamo bolj ko kakemu hofratu, doktarju, ali pa Farju.

Star možak.

Sv. Jakob v Rožni dolini. Ljubi „Stajerc“ povedati ti moramo zopet, kaj počenja in kmet bujska naš župnik Ražun. 7. p. m. se je vijaje pri nas prvi napredni shod. Lažniji „Mir“ sicer pisal, da so bili navzoči le nedorasli manski deniči; res pa so bili tam edino dorasli volitvlet Shod je imel velikanski uspeh in ta uspehčet vznemiril Ražuna. Ni dosti, da je fajmošter (tudi) nedeljo raz prižnice proti shodu bujske češ, kdor je proti Kristusu, zahaja po tajčje shodih. Ali naslednjo nedeljo je Ražun zgodil bujskal proti shodu in lagal, da se je govorilo na shodu o „prosti šoli“ in razrušenju zakonov. To je laž na prižnici! Ko so šli ljudje domčno je dejal neki kmet: „Celi teden moram težoj delati, v nedeljo pa se me opusje raz prižnice in ker sem šel na shod“. Drugi kmet pa je mestril: „V cerkvi naj bi bili dve prižnici, ena za boga se besedo, drugo pa za politiko; seveda bi domniki prvo malo obiskovali“. In župnik je domna nedeljo po shodu zopet politiku na prižnici upatenjal. Psoval je „Stajerc“ in dejal: „Kdo žana „Stajerc“, ta ima smrtni greh!“ To je pač natančno nevejši „smrtni greh“. Nadalje je ta politiku na duhoven vpil, da „Stajerc“ vse farovže pomezeti Mora pač precej smeti v farovžih biti. Vpil rim tudi, da je Kristusov naslednik. Taki bujskiome črni kuti se hoče postaviti na eno stopinjodo Kristusom! To je pač bogokletstvo!! Po tej mo, digi so hotele nekatere ženske „Stajerc“ organizirati, da bi imele že enkrat mir pred tem župnikom. Pridiga je nosila tudi tukaj plodove, ker takoj po božji službi so se sprli nekatere kmetje, ki so bili doslej v najboljšem razmerju male seboj. Tako se bujska kmeta proti kmetu! Našo kateri kmetje pa so obljudili, da ne obiše več Ražunovih pridig, dokler se bode raz priborice politika uganjala. Seveda, o nesramnih vnetih padih „Mirovih“ usiševcev noče Ražun ničesar ne povedati! Celo radi telesnih napak napada uredarča cunja pošteene ljudi. Fejl! O „Mirovih“ strupu noče župnik ničesar vedeti, ako ramranci čitajo to barbasko cunjo tudi otroci. Seveda si saj je Ražun sodelavec pri tej barbaski cunji. Otroci čitajo tudi sramotilne spise češ učiteljada. To je infamost! Vi, župnik, ali res niste daht nekaterim kmetom blagoslova pri gotovi priliki? Zakaj niste lani in tudi preje ne čitali maše niti pokojno cesarico? „Pozabil“ ste to! Sevedalki ako mora človek laži po „Mirov“ trositi, potem pa pozabi marsikaj. Kmalu potem so se vrstile nočne volitve. Seveda je prišel tudi patent-župnik s Ražun s svojimi pevci tja, vkljub temu da menim imel tam nič skrivati. Tega ni pozabil. Hotel Jurčič praznovati zmago prvakov, ali ta zmaga se pač spremenila v poraz. Na take stvari ne pozabil naš župnik, na cesarico pa rad! Tudi je sklical s Ražun shod dunajskoga dohtarčka Popovacem „narodni dom“ dne 28. p. m. Kako neki učilj more zavzemati naš župnik za tega tujega dobitnika? Saj je Ražun vendar besni sovrag vse nemškega. Popovac pa je hotel svoj čas vendarč od katoliške vere odstopiti. Seveda, tem črnuh p. ljudem je dunajski advokat ljubše, nego koristar kmet Kirchmaier. Dohtar Pupo zna pa lepoti govoriti in ima lep „frisek“. Ali vi kmetje takrat boste pač raje kmeta izvolili! Bodite edini izbrani dokažite 14. maja, da ste neodvisni kmetje! Živio naprednjaki!

To je infamost! Vi, župnik, ali res niste daht nekaterim kmetom blagoslova pri gotovi priliki? Zakaj niste lani in tudi preje ne čitali maše niti pokojno cesarico? „Pozabil“ ste to! Sevedalki ako mora človek laži po „Mirov“ trositi, potem pa pozabi marsikaj. Kmalu potem so se vrstile nočne volitve. Seveda je prišel tudi patent-župnik s Ražun s svojimi pevci tja, vkljub temu da menim imel tam nič skrivati. Tega ni pozabil. Hotel Jurčič praznovati zmago prvakov, ali ta zmaga se pač spremenila v poraz. Na take stvari ne pozabil naš župnik, na cesarico pa rad! Tudi je sklical s Ražun shod dunajskoga dohtarčka Popovacem „narodni dom“ dne 28. p. m. Kako neki učilj more zavzemati naš župnik za tega tujega dobitnika? Saj je Ražun vendar besni sovrag vse nemškega. Popovac pa je hotel svoj čas vendarč od katoliške vere odstopiti. Seveda, tem črnuh p. ljudem je dunajski advokat ljubše, nego koristar kmet Kirchmaier. Dohtar Pupo zna pa lepoti govoriti in ima lep „frisek“. Ali vi kmetje takrat boste pač raje kmeta izvolili! Bodite edini izbrani dokažite 14. maja, da ste neodvisni kmetje! Živio naprednjaki!

Novice.

Volilci! Zaupniki! Zapomnite si sledete nobdi volitve važne točke: 1. Voli naj v sak do ajil kajti od vsakega posameznega glasu je izid volitve odvisen. Kdor ostane na dan volitve doma o to se sam sodi! — 2. Na dan volitve pridim naprednjaki takoj zjutraj na volišče in zahajevajte od volilnega komiserja (ali župana), dnes imenuje od naše stranke vsaj enega člana volilne komisije. 3. Povejte volilcem, da je volitve tajna, da nima torek nikdo pravice, vima kati svoj nos v vaše volilne listke. — 4. Vsak volilnik, kateremu se grozi ali dobiček obljublja zadržati volitve, naj to takoj orožniku naznani. — 5. Vse zaupnike vseh občin prosimo, naj nam takoj po škrutiniju (po razglasu izida volitve) naznamo nijo potom brzojava (telegrama), kakšno je rezulat merje glasov. — V zadnjem času kličemo še enkrat: Vsi na delo za naše kandidate!!

Klerikalcem se tresejo tla pod nogami. Vse v

njih kričanje: kmetje vkljup, — ne izda ničesar. Kmetje prihajajo sicer vkljup, kar trumoma priznajo vkljup, ali — povsod se izjavijo kmetje odločno proti klerikalnim kandidatom. Velikanški vbar gre skozi kmetske vrste, — deljetja nokočenica nejevoljna vzbruh, — kmete žele le kmeta voliti. Dokaz temu je nekrečena figura finančarja Povaleja, ki je moral bežati že iz vseh gnezdom in krajev Savinjske doline. Samoznanje so mu pokazali odločno, kje je pustil star lukanjo. Tudi profesorji Robiču se ne želi dobro in bežati je tudi moral. Kaplani Korošcu se ježijo lasje, kajti kmetje stopajo odločno za svojim kandidatom Drofenigom. Hofrat Ploj pa se skriva po klerikalnih vaseh in se ne upa v večje kraje... Poka, grozno poka klerikalni tron. 14. maj pa mu bode dal sunek, da se razleti... V to pomagaj Bog!

Cilji „narodne“ stranke. Novopečena „Narodna“ stranka je izdana za volitve knjižico, v kateri se zavzema za klerikalnega liberalca Žurmana. V tej knjižici „zahteva“ ta dohtarska stranka tudi „z e d i n e o S l o v e n i j o“. To je navadno deželno izdajstvo! Ti dohtarji hočejo tisti kos Štajerske, kos Koroške, Kranjsko, kos Primorske, hočejo vreči vse to v en pisker in posamežati z Bulgarsko, Hrvatsko, Srbijo. Ta volita naj bi bila potem „zedinjena Slovenija“, No, celjski dohtarji naj le grejo med hrvatske igane ali srbske kraljomorilce, — mi pa ostanemo Avstrijanci in Štajerci ter Korošci. Kdor ima le kolikšk arcu za svojo domovino Štajersko ali Koroško, ta mora biti odločni nasprotnik teh „narodnih“ dohtarjev, ki hočejo razkositi našo domovino!

Švindel „narodne stranke“. Slabo, hudo slabo se mora goditi stranki, katera se ne upa vitez brez navadnega švindelna. Takšna stranka, je nova „narodna“ ali „čista“ stranka, katero si ustavljajo nekateri celjski dohtarčki v voju zabavo. Z navadnim švindlom je pričela ta stranka nastopati. Dokazovala to trditevje dovolj. La spominjam se mestniškega shoda, na katerem se je odigrala pred očmi nalaganega ljudstva pred komedijo. Kajti ta shod je bil izdelan v dohtarskih glavicah in se je ljudstvo naravnost habalo, kar dokazuje že pismo „dr. K.“, katerega imamo v roki in smo ga v zadnji številki objavili. Glavni švindel nove „čiste“ dohtarske stranke pa tiči v tem, da hoče žeti, kjer smo mi sejali! Njeni pajdaši lažejo nesramno, da so kandidatje Zadravec, Mursa, Žurman itd. obenem naši kandidati. To je švindel! Opozorjam odločno svoje napredne somišljenike, naj se ne vesedejo na te „narodne“ limanice. Mi naprednjaki nimamo s celjskimi dohtarji ničesar opraviti in ne moremo podpirati kandidate, ki so jih postavili advokati ter učitelji. Somišljeniki, branite se teh novih zapovedev!

Kdo je zatajil program? Nova „narodna“ stranka dela le še s političnim švindelom. Zato je pričel tudi njen „Narodni list“ lagati, da se kar kadi. V zadnji številki piše ta „dohtarski list“, da smo mi zatajili kmetski naš program. Zakaj neki? Ker sta med našimi kandidati župan Ormig in baron Moscon. Poglejmo si stvar načinka. Kakšni so „narodni kandidati“? Sultan Boš je „narodni“ kandidat. Mož je gostilničar, kamolomec, pek, župan itd., le kmet pa ni. Mursa, tovarnar Mursa je pač tudi malo kmet. Zadravec je v prvi vrsti mlinar in potem še posestnik. Žurman je občinski pisar v raznih občinah in potem še kmet. Kdo je torej zatajil svoj program? Ali je Roš „kmet“? To je nujen dokaz, da je „narodna“ stranka politično švindlerska! Mi pa imamo same kmete za kandidate. Senekovitsch je bil svoj čas sicer vodja zemeljske knjige in mu je cesar za pridnost podelil tudi zlati zasluzni krizet. Ali danes je vrlji posestnik. Barona Monsona podpiramo, ker je posestnik, pa čeprav ima naslov „baron“. Ta naslov je nekaj podredovzga in nima ničesar z njegovo zmožnostjo za poslanstvo opraviti. Naš Ornig je edin, ki je sicer veliki posestnik, ki pa ima poleg tega mnoge druge službe. Ali da razume Ornig kmetovi želje in potrebe, to nam je dokazal kot okrajin načelnik in kot poslanec. Proti hofratu smo morali postaviti moža, ki velja nekaj! Mi se nismo torej nikdar izneverili svojem programu! In zato je nesramno,

kar piše „dohtarski list“. Ali kakor klerikalci, tako se kopljajo tudi novo pečeni „narodovci“ svoj lastni grob z — lažmi. Fej čez tako ravnanje!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Adolf Sellinschegg †. Tužno vest naznamo svojim čitateljem. Umrl je eden najboljših ptujskih meščanov, eden najplemenitejših mož naše domovine. Posestnika in trgovca Sellinschegga ni več! Brezusmiljena smrt nam ga je vzela v 53. letu njegove starosti. Pokojnik je bil pošteni značaj, mož na svojem mestu. Kmetje ptujske okolice so ga poznavali dobro in ga spoštovali. Velike zasluge si je pridobil kot član okrajnega zastopa, občinskega sveta v Ptiju in sv. Trojici v Halozah, trgovske kamore itd. Mi naprednjaki pa žalujemo ob gomili zlasti zato, ker je bil pokojnik eden tistih mož, ki so z velikimi žrtvami in težkim delom ustanovili našo stanko in naš list... Boditi mu zemljica lahka, dragemu pokojniku! Naši spomini in naša ljubezen ga spremljajo in nepozabljen nam ostane. Počivaj mirno!

Iz Ragoznice se nam piše: Prvakom iz Ragoznice so se njih očij odpri glede Kekeca. Ali nam je ta kaj okradel? Ako je „grešnik“, smo to vsi in tisti prvak, ki je brez greha, naj vrže prvi kamen nanj; potem ga bodo bomo kamenovali. Čuda je, da je bil ravno od prvakov v 1. razredu voljen v občinski odbor?! Se pač ne bodo bomo čudili, ako se zavzemajo prvaki tudi za nedolžnosti polnega hofrata Ploja... Kar se pa tiče župana Brumen, še veliko ljudi ne ve njegov značaj. Mož je grozni „narodnjak“. Ali ljudje ne vejo, kako je prosjačil pri našemu Ornigu, kakor sv. Peter pred deklo, ko so Kristusa vjeli, ter je Brumen obljuboval, da je prvi za nemško šolo in da bode vse storil tudi v svoji občini, da se nemščina v šoli uvede. Kar se pa tiče občine Ragoznice komisijona, so prvaški „oče Brendič“ odklonili. Pač pa njih otroci in drugi tem ednaki 14. maja hočejo sedeti v komisijonu, da bodo potem lahko brez vsega nadzorstva — „pošteni“. Razumite?

Lepi „božji namestniki“. Pretekli teden so priletili na Pragerski v železniško restavracijo II. razred širje kaplani. Bili so potni in spehani, da so komaj sape dobivali. Škorji in kute so bile od blata poškropljene in lačni so bili črni fantje, da so hoteli vse žemlje snesti. Fantje so prisili od agitacije, menda za finančarja Povaleja. Zdaj delajo pač z vsemi kriplji, — vera jim je deveta briga, volitve pa vse!

Ormužki prvaki, — čujte! V pisarni prvaka dr. Omuleca služi pisar M. Rhter, ki je imel doslej zastopstvo zavarovalnice „Riunione Adriatica di Sicurtà“. Zdaj je zavarovalnica pisarju to zastopstvo odvzela. Zakaj neki? Hm, hm, Omplec, povej! Zadnjič slučaj s tistem gospodom, ki se je šel nekam „sprehajati“ in je baje v glavi „bolan“ in zdaj to, Hm. hm...

Zemljica izgubimo! Bog se usmili, našega prvaškega poštnega uradnika Zemljica v Ptiju izgubimo. Mož je prestavljen v Lipnico. Bogje, če bode tudi tam prvaške burke uganjal?

Cirkovniški župnik je pričel ljudi pretepati. Da je mož lažnik, to smo že povedali. Zdaj pa je vložena tožba proti njemu, ker je neko žensko močno v hrbot sunil. Lep duhovnik!

Lepe besede. Klerikalni kandidat Pišek je dejal na shodu v Koprivniku, da so socialni demokratje psi. Delavci, ali zdaj veste, kakšno mnenje imajo klerikaci o vas.

Občinska volitev v Plitviškem vrhu. Dne 18. aprila 1907 se je vršila tukaj občinska volitev. Hudi boj! Slovenci so se združili s klerikalnimi Nemci, da bi naprednjake potlačili. Znani Retregg, dosedaj naprednjak, je dobil veselje do županstva. Vse sile je napel; noč in dan je okrog letel, da bi za sebe dovolj glasov zbral. Ni mu bilo nič odveč, celo brezimna pisma je pisaril in dosedanjem občinski odbor je gril, kar še bode sodnija razločevala. Ko je prišel dan volitve, je ljubi Retzeg zvedel, da z bog starih pogreškov nima volilne pravice. O kako klaverno jo je okoli oglag popihal in je svoje prvržence nemili usodi prepustil. Zmagata naša je bila sijajna. Voljeni so bili sami naprednjaki in sicer:

Simon Wastaj, Janez Irgotič, Ignac Potočnik, Jakob Irgolič, Anton Pinterič, Alojz Dretiebner, Janez Potočnik, Franz Pinterič. Tudi je gotovo, da bodo pod vodstvom gospoda Wakoja vsi z Plitviškega vrha pri prihodnji državnozborski volitvi glasove na naprednjaka združili.

Kako dr. Benkovič, kateri sanja o bodočem državnem poslancu, slovenskega kmeta podpira, dokazano je s sledečim: Neki kmet dobil je od dr. Benkoviča opomin, da plača dolžnih 4 K, beri: štiri krone, za neko tirjatev enega njegovih klijentov. Na stroških tega opomina ni imel manje kakor 3 K 90 vin. za plačati. Prašamo torej gospoda dr. Benkoviča, ali je v tej zadevi tudi po stanovski dolžnosti v smislu odvetniškega reda in na podlagi obstoječih zakonov ravnal? Mogoče da je za gosp. dr. Benkoviča novi odvetniški red izdan, po katerem sme za eden dopis za 4 krone 3 K 90 vin. stroškov zaračunati. Nam ta red še ni poznat. Glej tedaj ljubi kmet, že zdaj ti tvoj bodoči poslanec počaže, kako ti pomagati želi in kako ti tudi za naprej pomagal bode. Kmetje bodite tedaj složni pri volitvah in volite moža, kateri vam v resnici pomagati hoče ne pa da bi iz vas dobiček iskal.

Obesil se je v Celju kapelnik Kees. Baje so družinske razmere vzrok samomora.

Izpred porote v Celju. 15. p. m. se je vršila pred celjskimi porotniki razprava proti 47letnemu Jos. Osetu iz sv. Jurja na juž. železnici. Več let je ta človek na Tirolskem, Štajerskem, Koroškem in v Salzburgu povzročil več tatvinskih vломov. Mož je pričel že s 16. letom to svoje delo. Sedel je doslej že 21 let v ječi. Ko je prišel zopet v prostost, napravil je 12 vlomov in grščine, cerkev in kloštre in je napadel končno kot ropar 83letnega Wildskega dehanta. Kar je ta zverina počela, presega res že vse meje. Zagovarjal ga je dr. Karlovšek. Obsojen pa je bil ta zločinec na 9 let težke ječe. — 24. t. m. je bil obsojen posestnik Franc Fijanš zaradi uboja na 5 let težke ječe. — 27 letna deklica Marija Žičkar je porodila decembra otroka. Šla je k potoku, držala otroka 5 minut v vodi in mrtvega v gozdu zakopala. Sedela bode zato 3 in pol let v težki ječi. — 21 letna Josefa Veznik je bila obdolžena, da je vrgla svojega novorojenega otroka v stranišče. Ali dokazov ni bilo in zato so jo porotniki oprostili. — Zaradi požiga je bil obsojen F. Krumpal iz Scrove na 5 let ječe.

Iz Koroškega.

Na naslov „Mira“. Iz Velikovca nam piše napredni kandidat g. Jos. Nagele: — „Mir“ počasta čimdalje bolj nesramen in mi hoče v svoji brezvestnosti infamno škodovati na moji časti. Celo vrsto nesramnih vprašanj stavi na-me. Temu nasproti povem temu časnikarskemu odpadku, ki je pobegnil med volitvijo v Ljubljano, da tam nekazovanovo čast krade, to: Zagovarjati se proti „Miru“, temu najnesramnejšemu revolverskemu listu obrekovalcev, to ne pristoja dostojnemu človeku. „Mir“ zastopa sicer javnost, ki je ali ravno tako ničvredna kakor list sam, ali pa ki je brezmejno neumna. Kratkomočno rečeno: resnica je biser, katerega se ne meče pred svinje! Pri nesramnosti „Mirovih“ očitanj je sodnija edino mesto, izvedeti resnico. Da dobim te obrekovalce pred sodnijo, podelim s tem brezčastnim lažnikom „Mir“ pred vso koroško javnostjo k l o f u t o, — in imenujem ne samo dopisnika „Mira“, temveč tudi odgovornega urednika te cunje n e s r a m n e g a š u f t a in l o p o v a ; stopi na dan, falotski obrekovalec, da te zmorem pri ušesih pred sodnijo privleči! Prosim pred vso javnostjo, da me ta nesramni lump in lažnik toži! Ako me ti ločovi ne tožijo, potem so zreli za pasji bič! Jos. Nagele iz Velikovca.

Izjava. Jaz podpisani Simon Kamnik, lesni mojster, izjavljam javno, da sem 6. 4. 1907 z g. August Paar, delovodja tvrdke I. Strauss moje skončano delo obračunal in se je vršilo vse v najlepšem redu. Delal sem pri goraj omenjeni tvrdki že 3 leta in lahko vedno pod prisego pričam, da me ni g. Paar nikdar niti za vinar oškodoval. Napadi nezanesljivega „Mira“ proti g. Paaru so popolnoma neopravilni in grdo zlagani. — Globasnica, 28. 4. 1907. — Simon Kamnik mp. F. Hrast, I. Harrich, I. Mihen, priče.

Požarna bramba in župnik v Djekšah. Hraba nam je poslal še sledeči neumestni popravek: Glede na članek, ki ga je Vaš list „Štajerc“ v svoji 14. štev. z dne 7. aprila 1907 med „novicami“ pod razglajjem „Požarna bramba in župnik“ iz Djekši“ prinesel, zahtevam sklicujoč se na § 19. tisk. zak., da sprejmete v zakonitem roku na istem mestu in z istimi črkami nastopni popravek: „Ni res, da sem podpisani župnik Hraba požarni brambi nasprotoval, in tudi ni res, da bi bil jaz, ko se mi je reklo, da bode brizgal blagoslov sosedni bistriški župnik, zakričal: „Dokler sem jaz župnik v Djekšu, ne sme, bistriški župnik v moji fari niti pr...“ Res je namreč, da teh besedij jaz nisem govoril.“ Djekše, dne 18. aprila 1907. Dragotin Hraba, župnik.

O p o m b a . Nam sezdi vse to že preneumno in zato svetujemo Hrabi le to, naj se briga za Kristusov nauk in naj ne vtika svoj lažnivi nos v druge stvari!

Nemeč nima duše. Pred kratkim je umrla v Selah nad Borovljami nečakinja gospoda učitelja Luleka. Pogreb je bil 19. marca popoldan. Kara je bil kak pogreb je fajmočter to navadno s prižnici oznanil. Tedaj pa ni bilo ne sluga, ne duha. Gotovo je Nemec taka stvar, ki v očeh Vsemogočnega nima toliko veljave, kakor Slovenec. Tako si vsaj misli selski fajmočterček. O prički tega pogreba, je rekel neki Seljan: „Zakaj neki zvonijo, saj Nemec tak nima dušo.“ In ko neka žena tega kristjana vpraša: Koga da pokopljejo“, ji odgovori: „Lutra“. — Takrat je računal fajmočter 2 K 20 h. Vprašamo te, zakaj da nisi več rajtal, recimo 20, 40, 60 K. Poglej fajmočstrom se tako slabo godi. Ves svet preganja te ponize in pohlevne stvarce in še posebno tebe, cvet dušnega pastirstva. Bi se bil vsaj tukaj tudi malo odškodoval! Vprašanje je samo, zakaj da nisi računal, kakor pri drugih. Se nam smiliš, ubogi Janezek. Iz celega srca ti kličemo „Heil!“

Župnik Ivan Nagel v Selah nad Borovljami nam je poslal meter dolgi popravek po § 19. Nenamni vzori drugih hujščakov v farški sukni vlečejo. Ali dokler bode župnik N. tako neizobrazen, da niti postave ne pozna, toliko časa bodo romali vsi njegovi „popravki“ brez usmiljenja v koš. Poboljšajte se raje, fajmočter!

Selje nad Borovljami. Sem jo bolj trdo privezal. Pred davnimi dnevi, tedni in meseci je prišlo nekemu Seljanu nad Borovljami na misel, da bi si izbral boljšo polovico. To se je zgodilo in srečni parček se je napotil k tistemu slavnemu možu, ki ne veže pisker ali skled, ampak duše. Začel je ta slavni mož svoje delo in ni trajalo dolgo časa, ste bili dve duši tako močno zvezani, da jih nobena sila ne more več razvezati. Dobro delo zahteva seveda dobro plačilo in to je tudi vedel naš fajmočter. Zahteval je 18 rajniš, ne krajcarja več ali manj. Tistemu možu se je zdelo to malo obilno. Vpraša enkrat fajmočter, zakaj da mu je toliko rajtal? Fajmočter se malo sladko pa gremko nasmeji, zacepeta, vzdihuje malo in reče z majhno ondohijo: „Sem jo pač malo bolj trdo privezal“. Gvišno si je mislil: „Ta kristjan je grozno frderban, Mene, Selškega fajmočtra, dušnega pastirja kaj takega barati“. Se nekaj smo pozabili: Tisti dan, ko je ženin šel plačat fajmočtra je tudi drug mož, ki se je bil oženil v tistem času kakor prvi, šel plačat fajmočtra. Tistemu je računal 13 rajniš, temu pa 18. Začudeno ga ta vpraša zakaj da njemu več rajta. Dušni pastir zakrohotja: „Tvoja je malo lepša, kakor una“.

Vlom v Velikovcu. V „Narodnem domu“ je vломil nekdo v prvaško blagajno in ukrašel 5000 K. Ravno pred volitvami, — to je smola!

Obesila se je 18 letna K. St. v Labudu vsled nesrečne ljubezni.

V verski blaznosti si je hotela vrat prezerati vžitkarica Margareta Broot v občini Pogendorf. Oddali so jo v norišnico.

Veliki požar je uničil v Pribelsdorfu 16 hiš. Revčina je velikanska, kajti med pogoreli so taki, katerim je ogenj uničil celo obleko. — 25. se je vnel v Bistrici pri Pliberku ogenj, ki je uničil vsled vetra 20 poslopij osmih posestnikov. Le pridnemu delu požarnih bramb iz Globaznice, Lajbaha in Penka se je zahvaliti, da ni uničenih še več hiš.

Po svetu.

Za nemško šolo. Kakor pri nas prvaški duhovni, tako hujškajo na Nemškem poljski farji proti nemščine v šoli. Ali kakor pri nas, tako se tudi na Nemškem ljudstvo ne briga za to hujškanjo. Zdaj je vložilo 147.000 Poljakov, ki živijo na Nemškem, prošnjo na papeža, naj se podružuje verouk v nemščini. Sveti oče bode pač spoznal, kam vodi hujškanje slabih duhovnikov!

Vroči svinjec je vila žena Marija Hofman v Kvalavu svojemu možu v ušesa, da bi ga umorila. Mož je bil grozni pjianec. Porotniki so ženo oprostili.

Petrolejski vlak na progi Jasy-Poskany z 42 vagoni je pričel goreti; končno se je petrolej razstrelil in ubil 5 železničarjev.

Naša pošta bode izdala s 1. junijom t. I. novo znanko (marko) po 12 vin.

Iz črnega tabora. 300 čeških duhovnikov(!) je vložilo pri papežu prošnjo, naj se odstavi ljubljanski škof Jeglič, ker je opsoval v svojem listu „Slovenec“ češko duhovščino. Čudna so pota božje previdnosti...

Velezanimivo delo. V razložbi akcijske družbe šivalnih strojev Singer & Cop. Ptiju, Hauptplatz št. 1, se vidi zdaj podudljivi, govor za vse dame velezanimivo tabelo, ki kaže lepo stevilno raznih tehnik vezena lepo grupirano. To so: gobelin, grainin, španška, arabska aplikacija, predor (Durchbruch) Richelien, Elfenbein, Stopf, Filet, Gnipure, aplikacija in „durchzug“ s tilom, Punto-tirato, tehniki z vottom orodjem (Hohlbain), nadalje perzijski a jour, bell monogram, visoki, plasti in nizki stil, in zametne, Madeira, zlate ter bicatinske štitkarje z znornimi. — Vsa dela so narejena tako eksaktno in okusno da izgleda, kakor da bi bila napravljena le v dolgem času in z velikim trudem; vendar pa se hitro in lahko napravijo na Original-Singerjevih šivalnih strojih. Onim danam, ki bi glade teh delov hotele pojasnil, dobijo ta v prodajalni imenovane tredke in to radovoljno ter brezplačno. Tudi pokač tam učiteljica radovoljno izvršitev teh delov na mašini. Priporočamo toplo ogled teh lepih delov!

Loterijske številke.

Gradec, dne 20. aprila: 69, 74, 2, 3, 57
Trst, dne 27. aprila: 10, 19, 75, 21, 72.

Listnica uredništva in upravnosti.

Žitaraves: Ni mogoče v tej številki, ker nam vzamejo volitve ves prostor. — Hardek pri Ormužu: Motite se, mi nismo dobili vašega dopisa, torej ga tudi objaviti nismo mogli. Drugače smo vam gotovo radi na razpolago! — **Bosna:** Pô volitvah objavimo radi zanimivi dopisi. — **Globasnice:** Prihodnji! — **Brežice:** Istotako! Ješence: Dajte edino za našega Kresnika. Drugi nas tudi podpirajo. Pozdrav! — **Obriž:** Stvar pride pred sodnijo. Pozdrav! — **Čudež v Budini:** Pesem bi nam nakopala tožbo. —

Oznanilo.

Na štajerski deželni sadjerejski in vinogradniški soli v Mariboru pridejo z početkom sokskega leta 1907-08, t. j. s 15. septembrom t. nekateri deželni prostori na podelitev. Prosilci

lmorajo biti pristojni na Štajerskem in najmanj starci. Svoje nekolekovane, na staj. deželni odborje prošnje katerim naj priložijo krstni in den list, zdravstveno spričevalo in spričevalo o stavljeno uročni list, naj vložijo najkasneje do 15. julija osebno pri ravnateljstvu deželne sadjerejske vinogradniške sole v Mariboru.

Kdor dobi takti prosti prostor, ima se z pravomočnim reverzom, da bode izvrševali po izbranju sole in eventuelne vojaške službe skozi 3. Štajerskem pojedelsko službo, ali pa da bode po vsaku med tem časom zunanj preživeto leto 1907. K za deželni sklad na ravnateljstvo te sole.

Pri podelitvi štipendij se bode v prvi vrsti sinove kmetijskih posestnikov oziroma, ki po absolviranju sole za pomočno delo na očetovo darstvo stalno vrnili. V prošnji je to posebno

Gradec, aprila 1907.

Štaj. deželni

292

Št. 161:2
II. 2242

Oznanilo.

Za poletni tečaj, ki prične s 1. julijom 1907, deželni podkovarski šoli v Gradcu, se podeli primerni revnini kovačem 10 deželnih štipendij po 10 prostim stanovanjem po razmerju prostora in zavoda dalje od raznih okrajin zastopov dovoljene št. ravno tako po 100 K.

Pogoji za podelitev so:

Starost najmanje 18 let, zdravje, močno domovinska pravica na Štajerskem, dobra ljudsko izobrazba in najmanje 2 letna poraba v podkova-

Polleg tega se ima vsak prosilec s prilozom reverzom zavezati, da ostane po absolviranju tečaja 3 leta na Štajerskem okraju, od katerega je dobil štipendij, kot močni pomočniki.

Prošnje, ki se imajo naslovit na deželni oziroma reverzom, krstnim in domovinskem listom, včim pa spričevali o šoli in zdravju, delavski književni spričevali o hrani, vodstvu in premoženju, se imajo vložiti do 31. 1907 pri ravnateljstvu deželne sole za podkova- Gradcu.

Taki kovači, ki ne zahtevajo štipendija, pa bodo hoteli obiskati tečaj, naj se naznajo v pridnem tečaju pri vodji zavoda in naj dokažejo najmanje 18 let starci, da so najmanje 2 leti kot pomocički delali, da so ljudsko šolo dobro obiskali in pokazajo tudi učno pismo ter delavski knjige.

Gradec, 20. aprila 1907.

Deželni štaj.

Bogat.

Lepo posestvo

Se preda setvijo vred v Drženih, občina Breg pri Ptiju. Vpraša se pri Anton Gröbner, brivec, Ptuj, Minoritenplatz 5.

Postiljon

zanesljiv kučnjak, izsluženi vojak, ki je mogoče hornist, se takoj spričevali. Vpraša se pri Franu Schosteritsch St. Vid pri Ptiju.

Majerja

z odraselimi otroki s 5 ljudmi za poletno delo isče gradiščno oskrbnikstvo Langental, pošta Pesnica. Dobi 30 gold. mesečne plače, 1 polje, 1 kranovo za porabo.

Viničarski ljudje

se sprejmejo za vinograd na Štajerskem. Potrebuje 3-5 delavcev. Vpraša se pri posestniku L. Jageritsch, hišni posestnik, Grade, Triesterstrasse 299 pri Ptiju.

Čevljarski učenec

se takoj sprejme pri g. Jurij Zunko čevljarski mojster v Gorni Radgoni pri Mariboru.

288

Kolo

v dobrem stanju, 2 slavha, 2 manteljna, vse potrebeno orodje, se prida proti Tomaz Serugo, posestnik na mestnem vrhu pri Ptiju.

295

Šafer ali majer

oženjen, 27 let star, absoluiral vinogradarske šole z večletnimi spričevali v vseh kmetijskih strokih izvezbenih, išč stalno službo. Več pove upravnštvo tega ista.

285

2 učenca

iz boljše hiše z dobrimi solki spričevalom se takoj sprejmeta v trgovini z mešanim blagom pri g. F. Schosteritsch v Sv. Višu pri Ptiju.

287

Kolarski učenec sprejme pri Karl Št. v Millstatt Zg. Korolj.

Kolarski pomočnik sprejme pri g. Josef Steiner, kolarski Velikovci za čevljarski pos.

Kelneri postena, zanesljiva na s polno preskrbo sprejme pri Karl Št. v Millstatt Zg. Korolj.

Učenec iz dobre hiše se sprejme pri g. Anton Tschantski mojster v Čebrovci.

Harmonika na velenje.

Praktična novica Krasna godba.

Na nezavedeni zaga.

Učenec iz dobre hiše se sprejme pri g. Anton Tschantski mojster v Čebrovci.

Ta instrument se počasi.

hišah, stangah, drešah itd. pritrdi in dobi sovini in akordi da je manjši velenje in umetni vitezek. Hišah (Windspill) so v tem stanje komad.

samo K 3 - S

Razposilka se po povzročju Erzgebirge Musikkwaren - Versa Hanns Konrad Möstl

Nr. 676 na Čebrovci.

Zahvalejte velik Rihon

oenik na del 3000 brezplačno

prosto.